

Church and Peace

International Office

Church and Peace - the ecumenical peace church network of communities, training centres, peace organisations and peace service agencies in Europe

Church and peace poziva Crkve na nenasilje na hodočašću pravednosti i mira

Put ka „pravednome miru“ mora korak po korak prevladati nad logikom nasilja i ulaganja u rat

WETHEN, 29. lipnja 2018 – Mreža Crkva i mir (*Church and Peace*), na hodočašću mira i pravednosti, pozvala je Crkve da nenasilje postave kao svoj temeljni putokaz. Put ka „pravednome miru“ mora korak po korak prevladati nad logikom nasilja i ulaganja u rat.

Skupština i međunarodna konferencija Europske ekumenske mreže *Crkva i mir*, koje su održane od 21. do 24. lipnja u Hoddesdon-u, u Velikoj Britaniji, na temu: „Pravda će se i mir zagrliti“ Ps 85,11, vodila je sudionike dublje na ekumenskom putu od „pravednog rata“ prema „pravednom miru“.

Susret je okupio 93 hodočasnike/ce od Albanije do Irske te od Francuske do Rusije, da budu „u jednoj raskidanoj Europi ujedineni na putu pomirenja“. Oni su došli iz svih krajeva Europe, koja u sve većoj mjeri podiže bedeme podjela te daje prednost militarističkom načinu postizanja sigurnosti. Izaslanici, koji su predstavljali različite crkvene tradicije i organizacije, bili su gosti u Irskoj i Velikoj Britaniji, u kojima je „Brexit“ iznio na svijetlo, ali i pojačao društvene lomove i nepravdu.

Put koji mijenja

Vancouver, Basel, Corrymeela, Graz, Harare, Strasbourg, Porto Alegre, Sibiu, Bienenberg, Kingston, Busan, Arusha, Hoddesdon – predsjednica *Church and Peace*-a, Antje Heider-Rottwilm i njen kolega, član Upravnog odbora Kees Nieuwerth vodili su sudionike/ce tragovima suputnika na velikom ekumenskom hodočašću od početka Koncilskih procesa za pravdu, mir i očuvanje stvorenja 1983. godine.

Sudionici/e su se prisjetili kako se hodočašće crkava za mir ispreplitalo s Dekadom Crkava u solidarnosti sa ženama, Dekadom za prevladavanje nasilja Ekumenskog vijeća Crkava, kao i sa Europskim ekumenskim skupovima 1989., 1997. i 2007. godine. Tu je, kao i na nebrojenim drugim, manjim ili većim, međunarodnim ili lokalnim susretima, uvijek iznova razmatrana vizija nenasilja.

Zajedničko bivanje na ovome putu i suočavanje s ranama nasilja i nepravde preobrazilo bi svakog pojedinca ali i Crkvu u cjelini, rekla je Heider-Rottwilm.

Pravda, a ne nasilje

Metodistički svećenik Inderjit Bhogal, kao glavi govornik, izvijestio je o svome osobnom hodočašću mira i pravednosti, počevši u Punjabu preko Kenije pa do Ujedinjenog Kraljevstva, gdje je, kroz pokret „City of Sanctuary“ (grad utočište), neumorno radio za pravednost i izgradnju kulture prihvaćanja.

Ukazao je i na to kako je najvažnija tema s kojom se društvo danas suočava, ali i koja se provlači kroz cijelu Bibliju, upravo tema kretanja ili –bivanja na putu – migracije. „Način na koji se odnosimo prema ljudima koji traže utočište i sigurnost bit će upravo odlučujuća mjera po kojoj ćemo suditi vlastiti, nacionalni i međunacionalni moral i duhovnost.“ Pozivajući se na Jonathana Sacksa, naglasio je kako Crkve moraju razvijati „teologiju svetosti drugoga“.

Bhogal je također ustanovio da postoji uska veza između nasilja, nepravednog mira i prisilne migracije. Migracija je po njemu tako bila pretežno rezultat konflikata, a siromaštvo, koje je najveći ubojica, uglavnom uzrokuje usmjeravanje resursa u ulaganja u ratove. Stoga bi bila nužno potrebna ne samo teologija, nego i praksa nenasilja snažno ukorijenjena u dužnosti: „Ne učiti se više ratovanju“.

Nenasilje u akciji

Sudionici diskusije, Janet Benvie iz Anglikanske mirovne zajednice (AMZ) i Hansuli Gerber, menonit iz Međunarodnog saveza pomirenja, složili su se s Bhogal-om oko produbljenja aspekata ekumenskog hodočašća pravde i mira te da put Crkava bude slavljenje dara života, iscjeljenje rana raskidanih odnosa te ispravljanje nepravde .

Benvie je izvijestila o nastojanjima AMZ-a oko nenasilnih alternativa, posebno o pozivu Crkvama da utječu na britansku vladu u vezi potpisivanja zabrane atomskog oružja Ujedinjenih naroda. Rekla je, premda je grupa mala „nadamo se da će zrna gorušice rasti da na ovom hodočašću promijene nepravdu u pravdu“.

Gerber je naglasio često izazovni karakter hodočašća. „Ovo putovanje je više kao borba, nego kao hodočašćenje susreta ili mirnoće. Ono je bitka.“ Hodočasnice/ci bi trebali prihvatiti svoju krhkost i nedostatnost, ali ne i gubiti nadu.

Radionice su nudile mogućnost razmjene iskustava o temama kao što su: Djeca uče umijeće mira; De-eskalacija i dijalog u oružanom sukobu u Ukrajini; Pravedni mir u gospodarstvu; Molitva tijela; Kontemplacija i djelovanje za mir i pomirenje; Kršćanska nada nasuprot nuklearnom zastrašivanju; Utočišta u Europi – razmjena iskustava; Jezik nenasilja i pravednog mira u Bibliji; Višestruki identiteti.

Božje kraljevstvo: pravednost i mir

Razjedinjenja Europa od danas treba novu viziju budućnosti u kojoj će svi ljudi moći pronaći svoje mjesto. Slika, koja leži u temelju tematike ove Konferencije (Ps 85), donosi upravo takvu viziju, rekla je, u svojoj propovijedi na završnom bogoslužju, članica Crkvenog vijeća Evangeličke crkve pokrajine Baden, Karen Hinrichs. U psalmu pravda i mir pripadaju zajedno, prisno se nalaze u zagrljaju. To je Božje kraljevstvo. Božji narod, koji je zajedno hodočasti na putu pravde i mira, izgrađuje tu „kulturu nenasilja“.

Nenasilje kao „ultima ratio“

Skupština je pozdravila izjavu plenarnog vijeća Konferencije europskih Crkava (KEK) iz lipnja 2018., da se napreduje prema nenasilju i tako odgovori na sukobe i nasilje. Istodobno su članovi pozvali Crkve da isključe opciju rata i vojne intervencije kao „ultima ratio“ (zadnju opciju) te umjesto toga, korak po korak idu u smjeru nenasilja kao prve i zadnje opcije.

Oko budžetnih prioriteta EU-a u višegodišnjim financijskim okvirima (2021.-2027.) sudionici skupa izrazili su duboku zabrinutost u jednoj [izjavi](#). Naime, zabrinjava planiranje daljnjeg povećanja troškova za vojna sredstva umjesto da se investira u unapređenje građanske slobode i nenasilna sredstva u svrhu jačanja građanskog društva.

Mreža je također izrazila svoju zabrinutost oko sve većeg neprijateljskog držanja prema slobodi kretanja ljudi. Takvo držanje izazvalo je duboko razočaranje sudionika/ca i zbog toga što je odbijen zahtjev za vizu u svrhu sudjelovanja na skupu jedne članice Upravnog odbora koja je s Kosova. U dopisu britanskom Ministarstvu unutarnjih poslova skup je zahtijevao izvršenje „integriranja vize i postupka ulaska“ te je pozvao britansku vladu da poštuje dužnosti koje su prihvaćene u europskim i međunarodnim sporazumima.

Osim toga, na vijest da mađarsko zakonodavstvo kriminalizira zaštitu izbjeglica, članovi su reagirali potvrđivanjem dužnosti da sve ljude koji su u potrebi trebamo smatrati djecom Božjom i prihvatiti ih dobrodošlicom.

Dobrodošlica novim hodočasniciima mirovnih crkava

Mreža je izrazila dobrodošlicu trećorecima iz zajednice Kristova bratstva Selbitz (Njemačka) kao korporativnom članu te Kršćanskoj kampanji za nuklearno razoružanje, smještenoj u Ujedinjenom Kraljevstvu, kao pridruženom članu. Dobrodošlica je upućena i novim pojedinim članovima iz Belgije, Danske, Francuske i Njemačke, kojih je ukupno šest.

Za novog člana uprave izabrana je Maria Biedrawa. Ona je članica francuskog ogranka Međunarodnog saveza pomirenja koja je apsolvirala u organizaciji *gewaltfrei handeln* edukaciju za mirovne stručne snage *Schalomdiakonat*.

Pročitajte „Izjava o višegodišnjem financijskom okviru (MFF) 2021 – 2027 EU-a kao pokretačka snaga za militarizaciju“ na [engleskom](#), [njemačkom](#) ili [francuskom](#) jeziku.

Press contact:

Rev. Antje Heider-Rottwilm, Church and Peace Chair
+49 172 5162 799

S njemačkog preveo: Denis Jurić